

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobce: **PaeDr. PhDr. J. P.**, bytem,, zastoupeného obecným
zmocněncem V. P., bytem,
proti
žalovanému: **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, oddělení ostatních správních
činností, se sídlem Žižkova 57, Jihlava,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.10.2016, č.j. KUJI 74392/2016, sp.zn.
OOSČ 734/2016 OOSC/245

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalovaného ze dne 3.10.2016, označeného v záhlaví tohoto rozsudku. Uvedl, že správní orgán I. stupně neustále opakuje lživé tvrzení a obviňování žalobce, že spáchal dopravní přestupek a řídil osobní automobil bez řidičského oprávnění, což se nezakládá na pravdě. Žalobce má stále jednak platný Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti a zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, a to jednak od svého ošetřujícího praktického lékaře MUDr. O. H. z Polikliniky X a jednak z Oční kliniky X ve X od prim. MUDr. Č. a prim. MUDr. S., Ph.D., kteří mu nikdy nezakázali řízení motorových vozidel.
2. V rozhodnutích jak správního orgánu I. stupně, tak žalovaného se obě úřednice, projednávající věc, opíraly pouze o podvržené a ničím nepodložené falsifikáty,

neplatné a zmanipulované posudky od MUDr. S. a MUDr. H., kteří žalobce vůbec nevyšetřovali a vydali posouzení, kterými žalobce značně poškodili. Se žádným z uvedených lékařů nemá žalobce nic společného, protože nikdy nebyli a ani nejsou jeho ošetřujícími lékaři, jak vyplývá i z předloženého potvrzení od jeho ošetřujícího lékaře MUDr. H. ze dne 19.8.2016.

3. Trval tedy na tom, že se žádného přestupkového jednání, z něhož byl uznán vinným, se nedopustil, a proto navrhoval, aby soud vydal rozsudek, kterým jak rozhodnutí žalovaného ze dne 3.10.2016, tak rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 8.8.2016 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalobce tedy napadal jak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak rozhodnutí žalovaného.
5. Pokud jde o rozhodnutí správního orgánu I. stupně, bylo toto vydáno Městským úřadem Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství pod č.j. DOP/31567/2016/863/2016-troja/27, kdy bylo rozhodnuto tak, že žalobce je vinen tím, že 27.1.2016 nejméně v době od 9:41 do 9:42 hodin ve Velké Bíteši na Masarykově nám. řídil osobní motorové vozidlo zn., reg. zn., ačkoliv není držitelem řidičského oprávnění, které mu bylo dne 30.11.2015 odňato ze zdravotních důvodů a dále pak zaprkoval vozidlo na ostrůvek, nacházející se před Českou poštou na Masarykově nám. ve Velké Bíteši, kde nerespektoval dopravní značku B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel“ s dodatkovou tabulkou E12 – s nápisem „mimo zásobování“.
6. Tedy svým jednáním porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
7. Tím nedbalostně spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
8. Svým jednáním dále porušil ust. § 4 odst. c) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
9. Tím nedbalostně spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jiné jednání
a proto je uložena
 - podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, účinného v době spáchání, sankce ve formě pokuty ve výši 25 000 Kč.
 - podle ust. § 11 odst. 1 písm. c) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v souladu s ust. § 125c odst. 5 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, účinného v době spáchání, sankce ve formě zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců (počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí).
 - současně byl zavázán dle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb. k povinnosti nahradit náklady řízení v paušálně stanovené výši 1 000 Kč, vše do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
10. Z výroku rozhodnutí i jeho odůvodnění vyplývá, že žalobce se dopustil dvou přestupků, brojil proti jednomu z nich, neboť namítal, že není pravdou, že řídil vozidlo ve výroku uvedené, v situaci, kdy nebyl držitelem řidičského oprávnění.

11. Z odůvodnění vyplynulo, že skutečnosti spáchání přestupku jsou dostatečně zadokumentovány v přestupkovém spise, kde je uvedeno, že byl obviněný kontrolován hlídkou PČR, která si všimla vozidla, reg.zn., jak stojí zaparkované na ostrůvku před Českou poštou, na Masarykově nám. ve Velké Bíteši, který je osazen dopravní značkou B1 „Zákaz vjezdu všech vozidel“ s dodatkovou tabulkou E12 – s nápisem „mimo zásobování“. Při lustraci řidiče hlídka dále zjistila, že řidič J. P. má blokaci řidičského oprávnění ze zdravotních důvodů. Hlídce obviněný z přestupku při podání vysvětlení uvedl, že s přestupkem, který se týká vjetí do zákazu, souhlasí, ale o blokaci řidičského oprávnění se dozvěděl až na základě kontroly hlídky. Součástí spisového materiálu je i lékařské potvrzení ze dne 17.7.2014 od MUDr. S. H. a dále pak záznam z kamerového systému.
12. Dále uvedeno, že z podkladů, které má správní orgán k dispozici, je zjištěno, že Oznámení o zahájení ve věci odnětí řidičského oprávnění bylo zahájeno 14.8.2015 doručením písemnosti tzv. fikcí. Správní řízení ve věci odnětí řidičského oprávnění pro pozbytí zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel bylo zahájeno na základě oznámení o změně zdravotní způsobilosti, které vystavil MUDr. P. S. – oční ambulance X. V rámci správního řízení bylo dne 18. 8. 2015 obviněnému nařízeno dle ust. § 96 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb. přezkoumání jeho zdravotní způsobilosti. Poněvadž se ve stanovené lhůtě nepodrobil přezkoumání zdravotní způsobilosti, byl dle § 96 odst. 5 zák. č. 361/2000 Sb. považován za zdravotně nezpůsobilého k řízení motorových vozidel a bylo proto vydáno rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění pod č.j. DOP/38619/2015/4207/2015-paril. Písemnost byla doručena do vlastních rukou dne 6.10.2015. Proti rozhodnutí bylo podáno včasné odvolání. Krajský úřad Kraje Vysočina svým rozhodnutím č.j. KUJI 78045/2015 odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí tím nabylo právní moci dne 30.11.2015. Správnímu orgánu byl rovněž doručen dne 22. 2. 2016 nový lékařský posudek, který vyhotovil MUDr. S. H. Dle tohoto potvrzení není J. P. zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel a dříve vydaná potvrzení jsou neplatná.
13. Správní orgán nařídil na 17.3.2016 ústní jednání k projednání přestupků, ke kterému písemně předvolal i obviněného. Písemnost mu byla doručena do vlastních rukou dne 4.2.2016. Dne 16.3.2016 byla správnímu orgánu doručena omluva z ústního jednání. Obviněný si na základě ověřené plné moci zvolil svého zástupce Z. P. Omluva obviněného i zástupkyně při ústním jednání byla zdůvodněna kritickým zdravotním stavem obviněného a rovněž zdravotním postižením zvolené zástupkyně po pádu. Omluva byla doložena zdravotním potvrzením obviněného ze dne 18.2.2015, kdy byl ošetřen na urologické klinice v Brně. Omluva zástupkyně obviněného nebyla řádně doložena. Přesto správní orgán tuto omluvu akceptoval a nařídil nové ústní jednání na 13.4.2016. Písemnost byla doručena zástupkyni do vlastních rukou dne 18.3.2016. Dne 12.4.2016 správní orgán obdržel omluvu zástupkyně obviněného z ústního jednání z důvodu vážného onemocnění. Omluva nebyla řádně doložena, neboť z lékařské zprávy, kterou vystavil MUDr. Š. nevyplynulo, k jakému datu byla lékařská zpráva vystavena. Omluva nebyla řádně doložena, a proto byla věc projednána v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti. Správní orgán vyzval zástupkyni k řádnému doložení omluvy, se stanovenou lhůtou 5-ti dnů od doručení výzvy. Ani v této lhůtě nebyla omluva

řádně doložena, zástupkyně zaslala pouze své vyjádření, že k ošetření došlo 16.2.2016. Aktuální zdravotní stav nebyl doložen lékařskou zprávou.

14. Dále uvedeno, že dle ust. § 12 odst. 2 se za více přestupků téhož pachatele projednávaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný.
15. Správní orgán po shromáždění důkazů a po projednání věci dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, došel k závěru, že byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, tedy byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty a přestupky jsou spolehlivě zjištěny a ve spisovém materiálu dostatečně prokázány.
16. Obsah shromážděných podkladů hodnotí správní orgán jako dostatečný pro vyslovení závěru, že spáchání předmětných přestupků obviněným bylo na jejich základě postaveno nájisto.
17. K uložené sankci pak uvedeno, že obviněný spáchal více přestupků, ale sankce je ukládána podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný. Správní orgán při svém rozhodování přihlédl k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a k jeho následkům. Při rozhodování o druhu a výši uložené sankce správní orgán vycházel ze skutečnosti, že se obviněný dopustil přestupku v souvislosti s řízením vozidla bez řidičského oprávnění, vyjádřené sankcemi uvedenými v ust. § 125c odst. 4 písm. a) a odst. 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích, účinného v době spáchání. I přesto, že správní orgán hodnotí míru zavinění jako neúmyslnou, tak považuje jednání obviněného za závažné, které je pro společnost nebezpečné, kdy byla ohrožena bezpečnost silničního provozu, tedy i ochrana ukázněných účastníků silničního provozu. Navíc byl přestupek spáchán při řízení motorového vozidla a byl spáchán na místě veřejnosti přístupném, tzn., že je zde zvýšené riziko negativních následků pro ostatní účastníky silničního provozu. Toto je považováno jako okolnosti přitěžující. Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že tímto jednáním nedošlo k negativním následkům pro ostatní účastníky silničního provozu. Dále správní orgán přihlédl k pohnutkám a osobě obviněného. K pohnutkám obviněného se správní orgán nemůže vyjádřit, neboť konkrétní pohnutky nejsou známy. Rovněž správní orgán při stanovení sankce přihlédl k osobě pachatele, zejména k tomu, zda již v minulosti spáchal dopravní přestupek. Z jeho evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že má pouze jeden záznam. To správní orgán považuje za okolnost polehčující.
18. V zájmu ochrany společnosti před společenskou škodlivostí uložil správní orgán sankce, které mají represivní i preventivní charakter, kdy účelem sankce charakteru preventivního je především bránit pachateli v případném opakování přestupku. S ohledem na posouzení všech výše vyjmenovaných okolností dospěl správní orgán svým správním uvážením k závěru a uložil pokutu na spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí, které může představovat pokutu 25 000 Kč – 50 000 Kč, sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí, které může představovat zákaz činnosti od 12 měsíců do 24 měsíců.
19. Takto uloženou sankci považuje správní orgán za odůvodněnou, přiměřenou a v plné míře respektující ust. § 12 zákona o přestupcích.
20. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, uváděl v podstatě tytéž skutečnosti, jako ve své žalobě a předložil Protokol o vyšetření na oční klinice X X ze dne 26.4.2016, v němž jsou uvedeny diagnózy žalobce vyplývající z očního

vyšetření a je zde uvedeno, že originál byl předán ošetřujícímu lékaři Polikliniky X, MUDr. H. a v Protokolu o vyšetření pak uvedeno, že pacient je z očního hlediska schopen řízení motorového vozidla k soukromým účelům, pod tím je podepsán prim. MUDr. Č. Dále doložil Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, vystavených dne 28.4.2016 MUDr. O. H., praktickým lékařem Polikliniky X, v němž uvedeno, že posuzovaná osoba (J. P.) je zdravotně způsobilá pro skupinu/podskupinu řidičského oprávnění A1, B, když tento Lékařský posudek byl vydán dne 28.4.2016.

21. Ve správním spise je pak založeno oznámení dle ust. § 89a zák.č. 361/2000 Sb., z něhož vyplývá, že MUDr. P. S., Ph.D., X v souladu s ust. § 89a zák.č. 361/2000 Sb. oznamuje Městskému úřadu Velké Meziříčí, že pak J. P., nar. X není zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel.
22. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný dne 3.10.2016, pod č.j. KUJI 74392/2016, sp.zn. OOSČ 734/2016 OOSC/245 a to tak, že podle § 90 odst. 1 písm. c) zák.č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), napadené rozhodnutí z části mění tak:
23. Ve výroku rozhodnutí v části týkající se uložení sankce slova „§ 125c odst. 4 písm. a)“ nahrazuje slovy „§ 125c odst. 5 písm. a)“ a slova „§ 125c odst. 5“ nahrazuje slovy „§ 125c odst. 6 písm. a)“.
24. Ve zbytku napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje a odvolání zamítá.
25. V odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné uvedeno, že po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání dospěl k závěru, že podané odvolání není důvodné. Uvedl, že žalovaný shledal, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu a zjistil v přestupkovém řízení stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad napadeného rozhodnutí s požadavky zákonnosti, tak jak to udává ust. § 2 správního řádu. Napadené rozhodnutí splňuje požadavky, které na ně klade § 68 odst. 3 správního řádu, kdy v odůvodnění jsou obsaženy jak důvody výroku a podklady pro jeho vydání, tak i úvahy, kterými se při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů prvostupňový správní orgán řídil. Nechybí ani podrobné informace o tom, jak se správní orgán I. stupně vyprádal s návrhy a námitkami odvolatele.
26. Spáchání přestupku odvolatelem podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu bylo na základě shromážděných podkladů spolehlivě zjištěno a prokázáno. Odvolatel naplnil skutkovou podstatu výše uvedených přestupků tím, že porušil jak ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, které stanoví, že *„řídít motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro určitou skupinu motorových vozidel“*, tak ust. § 4 odst. c) zákona o silničním provozu, *„které ukládá povinnost řídit se mj. dopravními značkami“*.
27. Odvolateli bylo řidičské oprávnění odňato ze zdravotních důvodů dne 30.11.2015, když na základě nařízeného přezkoumání jeho zdravotní způsobilosti dle ust. § 96 odst. 3 zákona o silničním provozu (usnesení o nařízení přezkoumání zdravotní způsobilosti držitele řidičského oprávnění bylo odvolateli doručeno fikcí 1.9.2015), nedoložil správnímu orgánu I. stupně ve stanovené lhůtě do jednoho měsíce od

doručení usnesení, nový posudek od registrujícího praktického lékaře, příp. lékaře zařízení závodní preventivní péče nebo kteréhokoliv praktického lékaře, pokud by odvolatel registrujícího praktického lékaře nebo lékaře zařízení závodní preventivní péče neměl.

28. Žalovaný uvedl, že opakující se argumentace zmocněnkyně odvolatele (uplatňované během celého přestupkového řízení) o neoprávněném odnětí řidičského oprávnění a neplatnosti lékařského posudku, na základě něhož bylo odvolateli řidičské oprávnění odňato, se netýkají řízení v dané věci. Odvolací řízení o odnětí řidičského oprávnění odvolateli bylo vedeno jiným správním orgánem a krajskému úřadu proto nepřislouší se těmito námitkami zabývat.
29. Dále uvedl žalovaný, že součástí spisového materiálu, do kterého mohl odvolatel prostřednictvím své zmocněnkyně v průběhu celého řízení o přestupku v souladu s ust. § 38 odst. 1 správního řádu nahlédnout, je, jak je uvedeno výše, pravomocné rozhodnutí o odejmutí řidičského oprávnění, včetně výpisu z evidence řidiče (odvolatele), kde je samotná blokáce řidičského oprávnění vyznačena. Ze spisu dále vyplývá, že proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci odnětí řidičského oprávnění bylo podáno zmocněnkyní odvolání, které odvolací orgán shledal jako nedůvodné a rozhodnutím ze dne 26.11.2015 jej zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu tak nabylo právní moci dne 30.11.2015. Následně podaná žaloba ke Krajskému soudu v Brně proti rozhodnutí odvolacího orgánu, resp. řízení o ní bylo z důvodu nesplnění poplatkové povinnosti ze strany žalobce (odvolatele) Usnesením sp. zn. 31A 95/2015-24 dne 9.12.2015 zastaveno. Na základě uvedených skutečností krajský úřad sděluje, že pravomocné rozhodnutí lze zrušit, či změnit jen z podnětu mimořádných opravných prostředků a jen na základě skutkového stavu existujícího v době, kdy bylo přezkoumávané rozhodnutí vydáno a který byl pro jeho obsah rozhodný. Otázka odnětí řidičského oprávnění odvolateli však není předmětem tohoto řízení.
30. Žalovaný pak uvedl, že správní orgán je při rozhodování o tom, zda určité jednání je přestupkem, či nikoliv, povinen zkoumat nejen stránku formální, ale i stránku materiální, kdy materiálním znakem přestupku je porušení nebo ohrožení zákonem chráněného zájmu společnosti, což je v uvedeném případě bezpečnost a plynulost silničního provozu. Dle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Pro spáchání výše uvedených přestupků není úmyslné zavinění vyžadováno, k odpovědnosti za jejich spáchání postačuje zavinění z nedbalosti, a to jak z nedbalosti vědomé (pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí), tak i z nedbalosti nevědomé (pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl), což bylo naplněno i v případě odvolatele.
31. Dále uvedeno, že správní orgán I. stupně při svém rozhodování přihlédl k závažnosti přestupků, zejména k míře zavinění, způsobu jejich spáchání, k jejich následkům a osobě pachatele. Jednání odvolatele považuje za závažné, které je pro společnost nebezpečné, kdy byla ohrožena bezpečnost silničního provozu, tedy i ochrana všech jeho účastníků. Okolnost, že přestupky byly spáchány při řízení

motorového vozidla osobou, které bylo řidičské oprávnění odňato ze zdravotních důvodů, a byly spáchány na místě veřejnosti přístupném, vyhodnotil správní orgán I. stupně v neprospěch odvolatele. Dále uvedl, že správní orgán I. stupně při svém rozhodování přihlédl ke skutečnosti, že porušením výše uvedených ustanovení zákona o silničním provozu nedošlo k žádnému zranění osob ani ke škodě na majetku, současně vzal v úvahu výpis z evidenční karty řidiče (odvolatele) ze dne 3.2.2016, kde má evidován toliko jeden záznam a tyto okolnosti posoudil ve prospěch odvolatele.

32. Odvolateli hrozila za přestupek podle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu pokuta od 25 000 do 50 000 Kč a dle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel od jednoho do dvou let.
33. Po posouzení polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán I. stupně v případě odvolatele sankci pokutu a zákaz činnosti na samé spodní hranici, tedy ve výši 25 000 Kč, resp. zákaz řízení motorových vozidel na dobu 1 roku, což považoval za dostatečné k naplnění účelu řízení a sjednání nápravy. Nižší sankci ani správní orgán I. stupně uložit nemohl, neboť dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 46/2008 pravomoc stanovit rozsah sankcí za přestupky a správní delikty, případně i vyloučit možnost upuštění od daného trestu (samozřejmě za předpokladu dodržení požadavků vyplývajících z ústavního pořádku) náleží toliko zákonodárci, a nikoliv správnímu orgánu. Správní orgán nesmí uložit sankci nižší než je zákonem stanovená spodní hranice a současně nesmí uložit sankci vyšší než je zákonem stanovená horní hranice. Správní orgán se tedy v rámci správního uvážení nemá možnost z těchto mezí zákonem dovolených vychýlit, nehledě na § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu, který výslovně zakazuje upouštět od uložení sankce podle 125c odst. 5 až 8 zákona o silničním provozu, s výjimkou odst. 7 písm. a) téhož ustanovení. Zvolená sankce je podle krajského úřadu řádně odůvodněná a v souladu s kritérii vyjádřenými v § 12 odst. 1 zákona o přestupcích.
34. Krajský soud pak uvádí, že součástí přiložených správních spisů (součástí správního spisu I. stupně) je i řízení vedené proti žalobci u Městského úřadu Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství pod č.j. DOB/29910/2015/4207/2015-paril, kdy pod tímto č.j. uvedený městský úřad dne 31.7.2015 oznamuje J. P., že bylo proti němu zahájeno správní řízení ve věci odnětí řidičského oprávnění. Uvedeno, že řidičské oprávnění je odnímáno na základě ust. § 94 odst. 1 písm. a) zák.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť není zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel. Sděleno, že podkladem je oznámení o změně zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel od MUDr. P. S. – oční ambulance, X, X. Toto obdržel Městský úřad Velké Meziříčí dne 27.7.2015. Po doručení této písemnosti, jak uvedeno, jmenovanému bude nařízeno přezkoumání zdravotního stavu. Dále uvedeno, že dle § 36 správní řád, je jmenovaný oprávněn navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjadřovat svá stanoviska po celou dobu řízení, až do vydání rozhodnutí. Věc lze projednat, jak uvedeno, i bez jeho osobní účasti.
35. 18.8.2015 pod č.j. DAP/32090/2015/4207/2015-paril MěÚ Velké Meziříčí vydal usnesení „Nařízení přezkoumání zdravotní způsobilosti držitele řidičského oprávnění“.

36. Uvedeno, že MěÚ rozhodl ve věci řízení o odnětí řidičského oprávnění pro pozbytí zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel dle § 94 odst. 1 písm. a) zák.č. 361/2000 Sb., účastníku řízení J. P., nar. tak, že dle § 96 odst. 3 zák.č. 361/2000 Sb. jmenovanému nařizuje jako držiteli řidičského oprávnění přezkoumání zdravotní způsobilosti.
37. Uvedeno dále, že k přezkoumání zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel je jmenovaný povinen se podrobit ve stanovené lhůtě do 1 měsíce od doručení tohoto usnesení u svého registrujícího praktického lékaře, příp. lékaře zařízení závodní preventivní péče nebo kteréhokoliv praktického lékaře, pokud nemá registrujícího praktického lékaře nebo lékaře zařízení závodní preventivní péče (§ 84 odst. 4 zák.č. 361/2000 Sb.). Výsledek lékařského vyšetření nechť jmenovaný doručí ještě v této lhůtě na MěÚ Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství. Uvedeno dále v odůvodnění, že podkladem pro uvedené nařízení je oznámení o jeho zdravotní nezpůsobilosti od MUDr. P. S., oční ambulance, X, X, kdy lékařským vyšetřením byla zjištěna zdravotní nezpůsobilost jmenovaného k řízení motorových vozidel. Toto oznámení MěÚ Velké Meziříčí obdržel 27.7.2015.
38. V poučení tohoto usnesení pak uvedeno, že pokud se nemůže jmenovaný ze závažných důvodů přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě podrobit, nechť oznámí neprodleně tuto skutečnost na MěÚ Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství, který stanoví náhradní lhůtu. Dále v poučení uvedeno, že nepodrobí-li se přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě a ani ve lhůtě náhradní, je dle ust. § 96 odst. 5 zák.č. 361/2000 Sb. považován za zdravotně nezpůsobilého k řízení motorových vozidel. Dále uvedeno, že rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění bude vydáno po uplynutí stanovené lhůty. Do této doby má možnost činit návrhy, vyjadřovat svá stanoviska, nebo se vyjadřovat k podkladům rozhodnutí v souladu s ust. § 36 správní řád. K usnesení byl přiložen tiskopis, který nechť jmenovaný předá praktickému lékaři.
39. Uvedené usnesení žalobce převzal osobně dne 1.9.2015.
40. Dne 2.10.2015 pod č.j. DOP/38619/2015/4207/2015-paril vydal MěÚ Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodnutí, kdy rozhodl tak, že účastníku řízení J. P., nar., se ve smyslu § 94 odst. 1 písm. a) zák.č. 361/2000 Sb. odnímá řidičské oprávnění pro skupinu: „AM, A1/79, B1 a B“ zapsanou v řidičském průkazu ev.č. 153802 série EC vydaném MěÚ Velké Meziříčí dne 13.12.2016. Uvedeno, že odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek z důvodů naléhavého veřejného zájmu (zajištění bezpečnosti silničního provozu). Proti vyloučení odkladného účinku se nelz odvolat. Dále uvedeno, že na základě § 13 odst. 1 písm. b) zák.č. 361/2000 Sb., je účastník řízení povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 113 odst. 2 zák.č. 361/2000 Sb.) a mezinárodní řidičský průkaz (§ 113 odst. 8 zák.č. 361/2000 Sb. MěÚ Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství, na evidenci vozidel a řidičských průkazů, do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.
41. V odůvodnění uvedeného rozhodnutí pak uvedeno, že MěÚ Velké Meziříčí obdržel oznámení o změně zdravotní způsobilosti účastníka řízení, které dne 27.7.2015 vystavil MUDr. P. S., Ph.D. – oční ambulance X. Na základě tohoto oznámení zahájil MěÚ Velké Meziříčí správní řízení ve věci odnětí řidičského oprávnění pro pozbytí zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel. V rámci správního

řízení bylo dne 18.8.2015 účastníku řízení nařízeno dle ust. § 96 odst. 3 zák.č. 361/2000 Sb. přezkoumání jeho zdravotní způsobilosti. Poněvadž se jmenovaný ve stanovené lhůtě nepodrobil přezkoumání zdravotní způsobilosti, je dle ust. § 96 odst. 5 zák.č. 361/2000 Sb., považován za zdravotně nezpůsobilého k řízení motorových vozidel a ve věci bylo proto rozhodnuto tak, jak shora uvedeno. Aby byla zajištěna bezpečnost silničního provozu a nedošlo k případnému ohrožení účastníků silničního provozu, správní orgán z důvodů neléhavého veřejného zájmu vyloučil odkladný účinek odvolání. Ze zákona č. 361/2000 Sb. následně vyplývá povinnost účastníka řízení ve stanovené lhůtě odevzdat řidičský průkaz nebo mezinárodní řidičský průkaz, jehož je držitelem.

42. Toto rozhodnutí osobně dne 6.10.2015 převzal žalobce, jak z připojené doručenky vyplývá.
43. Rozhodnutí napadl žalobce odvoláním, které bylo rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru dopravy a silničního hospodářství, č.j. KUJI 78045/2015, sp.zn. ODSH 1262/2015 Pe zamítnuto a zapadené rozhodnutí potvrzeno, přičemž odvolací orgán, jak z odůvodnění vyplývá, se ztotožnil se stanoviskem MěÚ Velké Meziříčí. Toto rozhodnutí bylo doručováno obecné zmocněnkyni žalobce, jehož manželce Zdence Poláchové, která ho osobně převzala 30.11.2015 a tohoto dne pak rozhodnutí nabylo právní moci.
44. Žalobce se pak domáhal žalobou zrušení uvedeného rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, resp. rozhodnutí MěÚ Velké Meziříčí z 2.10.2015. Při podání žaloby nebyl soudu zaplacen soudní poplatek, a to ani přes výzvu, a proto Krajský soud v Brně dne 9.12.2015 usnesením č.j. 31 A 95/2015-24 řízení zastavil.
45. Platné a účinné tedy zůstává rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina č.j. KUJI 78045/2015, které právní moci nabylo 30.11.2015.
46. Krajský soud v Brně na žádost žalobce ve věci nařídil soudní jednání, a to na den 25.4.2018. K tomuto jednání, ač byl řádně předvolán jak žalobce, tak jeho obecný zmocněnec se ani jeden z nich bez omluvy nedotavili, dostavil se pouze právní zástupce žalovaného. Ten odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, písemné vyjádření k žalobě a důkazy provedené ve správním řízení a uvedl, že s ohledem na skutečnost, že žalobce nerespektoval platnou právní úpravu, která řidiči od určitého věku prikazuje podrobit se přezkoumání zdravotní způsobilosti žalovanému nezbylo nic jiného, než potvrdit rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který ve věci postupoval zákonným způsobem.

Posouzení věci krajským soudem

47. **Žaloba není důvodná.**
48. Podle § 84 odst. 1 silničního zákona zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel se rozumí tělesná a duševní schopnost k řízení motorových vozidel (dále jen „zdravotní způsobilost“).
49. Podle odst. 2 § 84, zdravotní způsobilost posuzuje a posudek o zdravotní způsobilosti vydává posuzující lékař na základě prohlášení žadatele o řidičské oprávnění nebo držitele řidičského oprávnění, výsledku lékařské prohlídky a dalších potřebných odborných vyšetření.
50. Podle § 84 odst. 4 uvedeného zákona, posuzujícím lékařem se pro účely tohoto zákona rozumí:

- a) lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství, nebo v oboru praktický lékař pro děti a dorost, registrujícího poskytovatele ambulantní zdravotní péče (dále jen „registrující poskytovatel“),
 - b) lékař poskytovatele pracovnělékařských služeb,
 - c) lékař uvedený v písm. a) kteréhokoliv poskytovatele této ambulantní zdravotní péče, jde-li o posuzovanou osobu, která nemá registrujícího poskytovatele pracovnělékařských služeb.
51. Podle § 85 odst. 3 uvedeného zákona, posudek o zdravotní způsobilosti musí mít písemnou formu.
52. Podle § 85 odst. 5, žadatel o řidičské oprávnění nebo držitel řidičského oprávnění je:
- a) zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel,
 - b) zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel s podmínkou,
 - c) zdravotně nezpůsobilý k řízení motorových vozidel.
53. Podle § 94 odst. 1 písm. a) zák.č. 361/2000 Sb., příslušný obecný úřad obce s rozšířenou působností řidičské oprávnění odejme, pokud jeho držitel pozbyl zcela zdravotní způsobilost.
54. Podle § 94a odst. 2 uvedeného zákona, v takovém případě řidičský průkaz je povinen odevzdat držitel řidičského průkazu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odst. 1.
55. Podle § 96 odst. 1 zák.č. 361/2000 Sb., odst. 1, podmínění zdravotní způsobilosti podle § 93 odst. 1 nebo pozbytí zdravotní způsobilosti podle § 94 odst. 1 písm. a) se zjišťuje přezkoumáním zdravotní způsobilosti.
56. Podle odst. 2 § 96 pro přezkoumání zdravotní způsobilosti platí obdobné ust. § 84 až § 86.
57. Podle § 96 odst. 3, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v rámci řízení o podmínění, omezení nebo odnětí řidičského oprávnění, nařídí držiteli řidičského oprávnění, aby se ve stanovené lhůtě podrobil přezkoumání zdravotní způsobilosti podle odst. 2, vyjdou-li na jevo skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že držitel řidičského oprávnění je zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel s podmínkou, nebo zdravotně nezpůsobilý k řízení motorových vozidel.
58. Podle § 96 odst. 4 držitel řidičského oprávnění je povinen podrobit se přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě. Nemůže-li se držitel řidičského oprávnění ze závažného důvodu podrobit přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě, oznámí tuto skutečnost neprodleně příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který mu stanoví lhůtu náhradní.
59. Podle § 96 odst. 5 uvedeného zákona nepodrobí-li se držitel řidičského oprávnění bez závažného důvodu přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě a ani ve lhůtě náhradní, považuje se za zdravotně nezpůsobilého k řízení motorových vozidel.
60. Podle § 96 odst. 6, stanovená lhůta pro přezkoumání zdravotní způsobilosti podle odst. 3 nesmí být kratší než 15 dnů, náhradní lhůta podle odst. 4 nesmí být kratší než 10 dní.
61. Z listin založených ve správních spisech bylo zcela jednoznačně zjištěno, že skutkový stav byl náležitě zjištěn a věc byla správně právně posouzena podle příslušných zákonných ustanovení zák.č. 361/2000 Sb. a tvrzení žalobce uvedené v žalobě tedy pravdivé není.

62. V případě žalobce se MěÚ Velké Meziříčí sdělením, které obdržel od MUDr. P. S. z oční ambulance ve Velké Bíteši oznámení o zdravotní nezpůsobilosti žalobce k řízení motorových vozidel, tímto uvedenu skutečnost dozvěděl.
63. Správní orgán postupoval správně a naprosto zákonným způsobem, když žalobci oznámil zahájení řízení ve věci odnětí řidičského oprávnění a usnesením pak nařídil přezkoumání zdravotní způsobilosti držitele řidičského oprávnění dne 18.8.2015, když toto usnesení žalobce osobně převzal dne 1.9.2015 a žalobci byla stanovena lhůta do 1 měsíce od doručení usnesení, aby se podrobil přezkoumání zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, a to u svého registrujícího praktického lékaře, případně lékaře zařízení závodní preventivní péče nebo kteréhokoli praktického lékaře, pokud nemá registrujícího praktického lékaře nebo lékaře zařízení závodní preventivní péče s tím, že ve stanovené lhůtě je třeba výsledek lékařského vyšetření doručit MěÚ Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství a žalobci byl současně zaslán příslušný tiskopis, který měl předat svému praktickému lékaři.
64. To, co bylo žalobci uloženo uvedeným usnesením ze dne 18.8.2015 žalobce nesplnil a ani nepožádal o prodloužení stanovené lhůty z důvodů, které by odůvodnil a proto správní orgán zcela správně a v souladu se zákonem vydal dne 2.10.2015 (tedy po uplynutí jednoměsíční lhůty) rozhodnutí, jímž žalobci odňal řidičské oprávnění pro skupinu „AM, A1/79, B1 a B“, toto rozhodnutí řádně odůvodnil a žalobci doručil, přičemž tento ho osobně převzal 6.10.2015, podal proti němu odvolání. Jeho odvolání nebylo Krajským úřadem Kraje Vysočina vyhověno a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30.11.2015. Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, jímž bylo potvrzeno provostupňové rozhodnutí, bylo doručeno, jak z doručenký vyplývá, obecné zmocněnkyni, tedy té, která zastupovala v uvedeném řízení žalobce, tj. manželce žalobce. Tímto dnem rozhodnutí nabylo právní moci.
65. Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že v době (27.1.2016), kdy byl kontrolován Policií ČR kvůli tomu, že měl vjet se svým vozidlem do zákazu vjezdu všech motorových vozidel, by nevěděl, že řídil osobní motorové vozidlo, ačkoliv není držitelem řidičského oprávnění.
66. 27.1.2016 tuto skutečnost žalobce již věděl, neboť rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění nabylo právní moci 30.11.2015, tedy tuto skutečnost žalobce téměř již 2 měsíce věděl, takže věděl, že není již držitelem řidičského oprávnění. Pokud měl žalobce v uvedený moment řidičský průkaz u sebe, znamenalo to pouze tu skutečnost, že on sám nepostupoval v souladu se zákonem a poté, kdy bylo rozhodnuto o odnětí řidičského oprávnění, v zákonem stanovené lhůtě (5 pracovních dní, ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci), toto neodevzdal příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.
67. Soud tedy zdůraňuje, že ač se to žalobci jeví jako tvrdý postih, byl to on, kdo v řízení o odnětí řidičského oprávnění ve lhůtě stanovené správním orgánem nereagoval na to, aby se podrobil přezkoumání svého zdravotního stavu u svého praktického lékaře a jeho stanovisko na příslušném tiskopise zaslal ve stanovené lhůtě správnímu orgánu a že tedy správnímu orgánu za dané situace v souladu se zákonem, nezbylo nic jiného, než vydat rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění.
68. Bylo tedy bez pochyb zjištěno, že žalobce se přestupkového jednání, byť z nedbalosti, a to přestupkového jednání, kdy řídil dne 27.1.2016 ve Velké Bíteši na Masarykově nám. osobní motorové vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem řidičského

oprávnění dopustil a dopustil se i druhého přestupkového jednání, kdy s vozidlem zaparkoval na místě zákazu vjezdu všech vozidel, což ostatně i sám připustil, tedy dopustil se obou přestupkových jednání uvedených ve výroku rozhodnutí MěÚ Velké Meziříčí ze dne 8.8.2016 a správně a v souladu se zákonem mu byla uložena pokuta za přestupek přísněji postižitelný (§ 12 odst. 2 zákona o přestupcích), přičemž za přestupek, kdy žalobce řídil motorové vozidlo bez řidičského oprávnění se uloží pokuta za uvedené přestupkové jednání od 25 000 Kč do 50 000 Kč a dle § 125c odst. 6 písm. a) zákaz činnosti (tj. v daném případě zákaz řízení motorových vozidel) na dobu od 1 roku do 2 let.

69. Správní orgány postupovaly tedy zcela v souladu jednak se zákonem o přestupcích a jednak v souladu se zákonem o silničním provozu, když uložily žalobci pokutu na spodní hranici rozpětí a i zákaz činnosti na dobu 1 roku, tedy na spodní hranici rozpětí, přičemž řádně zdůvodnily (zejména správní orgán I. stupně), k čemu bylo přihlédnuto, tedy jaké polehčující okolnosti na straně žalobce byly použity.
70. Od uložení sankcí v daném případě nebylo možno upustit, neboť to neumožňuje ust. § 125c odst. 9 zák.č. 361/2000 Sb.
71. Soud tedy uzavírá, že věc byla posouzena žalovaným i správním orgánem I. stupně správně a zákonně, žaloba žalobce není důvodná a jako takovou, (tedy nedůvodnou žalobu) ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
72. Pokud jde o náklady řízení, žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu nebyly přiznány, úspěšný žalovaný náklady řízení nežádal (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. dubna 2018

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. K.